
Jezus Christus (5)

J.G.Bulthuis

Bij de maagdelijke bevruchting van Maria begon het reële bestaan van de mens Jezus Christus, de Zoon van God. Voordien was Hij als gedachte in God en sprak God in zijn woord over Hem. Door openbaring ontdekte de opgroeiende Jezus daarin meer en meer zijn specifieke positie en opdrachten (Luc.2:52). Door volledige gehoorzaamheid ging Hij daarop in (Jes.50:5). Aldoende ontwikkelde Hij een gedachtenwereld waardoor Hij Zich bewust werd van de heerlijkheid die de Vader voor Hem had bereid. Daar getuigde Hij van en leefde Hij uit.

Beeldspraak

Het is vooral de Heer zelf geweest die de onzienlijke werkelijkheden van het Koninkrijk der hemelen met allerlei beeldspraak en gelijkenissen trachtte te verduidelijken. Alleen de volwassen geestelijke mens kan rechtstreeks over die dingen denken en praten (Joh.16:29-31). Het is van groot belang om beeldspraak niet naar de letter uit te leggen, maar naar de geest. Zo gaan we toch ook om met de gelijkenissen en met het laatste bijbelboek. Dit dient konsekvent gehanteerd te worden voor alle vormen van beeldspraak, ook indien het slechts om één woord of term gaat.

Zo wordt er bij voorbeeld de veel voorkomende fout gemaakt dat aangaande de geestelijke wereld en werkelijkheden gedacht wordt in aardse begrippen van plaats en tijd. Alsof de hemel toch een verlengstuk van de aarde is, of opgebouwd is en funktioneert als de zienlijke wereld. Bij het vasthouden van zo'n denk- en spreekwijze vervalt men iedere keer weer in een voorstelling van zaken over de onzienlijke wereld zoals die

---

Boven en beneden

van toepassing is op aarde.

Dit is onjuist en gevaarlijk. Daarom doet men er beter aan om te leren spreken in termen als: situatie, positie, functie, hoedanigheid, e.d.

In Johannes 8:23 zegt Jezus: *Gij zijt van beneden, Ik ben van boven; gij zijt van deze wereld, Ik ben niet van deze wereld.* Johannes de Doper was de eerste die daar al iets van begrepen had. Hij getuigde van de Heer dat *Die van boven komt, boven allen is* (Joh.3:31,32). De beeldspraak 'van boven en van beneden zijn' bedoelt duidelijk te maken dat in de huidige situatie van de schepping in de mensheid twee vormen van bestaan en leven (existeren) voorkomen. Er zijn mensen die door Jezus Christus in God zijn en (trachten te) leven als Christus door het deel hebben aan de goddelijke natuur. Anderen staan nog buiten de Christus en hebben een leefwijze van deze onbekeerde wereld die in het boze ligt (1 Joh. 5:19b). Van beneden of van de aarde zijn, is beeldspraak voor de in slavernij levende mens. De loop der wereld is immers overeenkomstig de overste van de macht in de lucht, Satan (Ef.2:2). Uit zulke mensen komt voor Gods plan en Koninkrijk niets goeds voort. Dezen kunnen wat van boven is niet vatten, ook de gelovige jood niet (1 Kor.14; 2 Kor.3:15,16). Men leze in dit verband ook nog eens Studieblad 29, blz.5,6 na.

De geestelijke mens Gods (van boven) is meerder in positie, mogelijkheden en statuur dan de natuurlijke, ongeestelijke mens (van beneden). De hemelse mens openbaart in deze wereld door zijn wandel in de Geest het wezen Gods. Hij leeft vanuit zijn (onzienlijke) relatie met Hem en wandelt in de hemelse gewesten: *En niemand is opgevaren in de hemel, dan Die uit de hemel nedergekomen is, namelijk de Zoon des mensen, die in de hemel is* (Joh.3:13 St.Vert). Vanuit die geestelijke situatie wordt zijn functioneren op aarde bepaald, of in beeldspraak uitgedrukt: *Die uit de hemel komt, is boven allen* (Joh.3:32).

Uit de hemel

Alles wat de Heer wist, ontving, bezat, kon en moest vervullen, was Hem door de Vader geopenbaard en

---

geleerd (Joh.5:19). Het kwam 'uit de hemel', vanuit de onzienlijke wereld. Al die heerlijkheid was echter niet alleen voor Hemzelf, maar ook voor allen die Hem geloofden en volgden (Joh.17:22). Zowel zijn leer en voorbeeld als zijn verzoenend werk is voedsel voor de gevallen mens om weer tot leven te komen. Het is levensbrood, brood dat uit de hemel nedergedaald is (Joh.6:32,33). De Joden die dit niet begrepen en in termen van preëxistentie gingen denken, reageerden met: Z'n vader en moeder kennen we, hoe kan Hij dan zeggen dat-ie uit de hemel nedergedaald is? (Joh.6:41,42). Jezus' antwoord luidde: *Mort niet onder elkander* (vers 43). En hoewel Hij in **beeldspraak** blijft spreken, wijst Hij hen meteen naar de uiteindelijke bedoeling van zijn woorden: *Wie mijn vlees eet en mijn bloed drinkt, heeft eeuwig leven* (Joh.6:54a). Wie dus op zijn evangelie inging, zou daardoor het leven van de Christus in zich kunnen ontwikkelen en tenslotte mogen openbaren (2 Tes.1:10, 2:14).

Hoger

Deze wonderbare genade en mogelijkheid heeft Hij van de Vader gehoord en aan ons doorgegeven: van de hemel nedergedaald. Alles immers wat van en uit God komt is 'hoger' dan wat mensen bedenken: *Want mijn gedachten zijn niet uw gedachten en uw wegen zijn niet mijn wegen. Want zoals de hemelen hoger zijn dan de aarde, zo zijn mijn wegen hoger dan uw wegen en mijn gedachten dan uw gedachten* (Jes.55:8,9). Het geestelijke, goddelijke en eeuwige is van een hogere orde dan het stoffelijke, natuurlijke en tijdelijke. Indien God het in zijn grote liefde de mensen openbaart en aanbiedt, dan daalt het als het ware van boven neer, vanuit de hemel, op aarde. Binnen de beeldspraak van 'boven en beneden, hoger en lager', passen woorden als: neerdalen, opvaren, komen van, gaan tot. Indien men echter het beeld, en niet de betekenis ervan, voor werkelijkheid houdt, dan vervalt men in de meest dwaze voorstellingen en dogma's.

Van God uitgegaan

Diverse keren zegt Jezus over Zichzelf dat Hij van God is uitgegaan (Joh.8:42a, Joh.17:8b). Hieronder wordt verstaan dat Hij door God is bedacht, verwekt, aange-

---

steld en geleid. God zelf immers ontwierp als Schepper het christuskoncept en later het Lam. Dit alles had zijn plaats in de Logos. Door erover te spreken bracht Hij in het Woord dit geheimenis naar buiten. Door zijn Geest realiseerde Hij het, te beginnen bij de bevruchting van Maria. Zo ging in vervulling wat de profeet sprak: *Alzo zal mijn woord, dat uit mijn mond uitgaat, zijn; het zal niet ledig tot Mij wederkeren, maar het zal doen wat Mij behaagt en dat volbrengen, waartoe Ik het zend* (Jes.55:11). In Gods Woord aanwezig zijnde (via de engel Gabriël, Luc.1:26-38) als gedachte en wil aangaande de creatie van een eigen Zoon, ging Jezus van de Vader uit. In figuurlijke zin gesproken daalde Hij op die manier neer. Dus niet een weggaan uit de omgeving van God naar de aarde als een reeds in de hemel bestaand wezen. De uitspraak van Paulus in Efeze 4:9: *Hij is ook neder-gedaald naar de lagere, aardse gewesten*, heeft met het bovenstaande niets te maken. Met de lagere, aardse gewesten wordt het dodenrijk bedoeld, waar de Heer tussen zijn sterven en opstanding verbleef (1 Petr. 3:18-20). De Canisius vertaling heeft hier staan: *de on-derste delen der aarde*. In Ezechiël 26:20 en 31:14 (St.Vert.) vinden wij ook dergelijke beschrijvingen.

Zenden

Een term die soms vragen oproept in verband met dit onderwerp is 'zenden' (bv. Gal.4:4). Onwillekeurig denkt men aan **verzenden**. De Heer zou door God vanuit de hemel verzonden/uitgezonden zijn **naar** de aarde. Maar het woord zenden wordt voor een totaal andere betekenis gebruikt. De duidelijkste formulering hiervan bij monde van Jezus zelf is te vinden in Johannes 10:36: *Hem die de Vader geheiligd en in de wereld gezonden heeft*. Vanaf zijn geboorte werd de Zoon door zijn eigen Vader geheiligd, zoals ouders behoren te doen met hun kinderen. Die heiliging hield tevens vorming in tot Christus en Lam. Toen Jezus rond de dertig jaar was, begon Hij na zijn waterdoop, Geestesdoop en vuurdoop (Marc.1:9-13) met de uitvoering van zijn opdrachten (Mat.4:17, Joh.17:4). Anders gezegd: Hij werd vanaf dat moment door de Vader de wereld in gezonden.

Zenden is niets meer of minder dan iemand een taak

---

toevertrouwen en opdragen om die uit te voeren. Zó **zond** God ook destijds Mozes (oa. Ex.3:14b) en de profeten (Mat.23:34a) en Johannes de Doper (Joh.1:6).

Komen

Deze voorstelling van zaken dient men eveneens toe te passen op Jezus' woordkeus in bv. Johannes 7:29a: *Ik ken Hem, want Ik kom van Hem*. De Vader is Jezus' komaf. Het 'van God komen' duidt niet op een reis die de Heer vanuit de hemel naar de aarde zou hebben gemaakt. De Griekse afgoden deden dat, volgens de onzinnige heidense verhalen. Nogmaals: het idee 'een eniggeboren Zoon' komt voort uit Gods Vaderhart. Dáár ontsproot de gedachte, vervolgens werd die geopenbaard (op aarde gebracht) door het Woord middels profeten en engelen, en tenslotte in Maria door heilige Geest gekonkretiseerd. Jezus komt niet van de Vader vandaan, maar is uit Hem voortgekomen.

Een tweede aspekt van deze uitdrukkingwijze reikt verder dan de hierboven besproken betekenis van afkomst, bron of oorsprong. "Ik kom van Hem" zegt namelijk ook iets over gelijkenis, leeftrant, opdracht.

Kennen

Tijdens zijn ontwikkeling tot Christus leerde Jezus de Vader kennen. Dat begon al vroeg (Luc.2:49b). Gaandeweg rijpte het inzicht in wat de Vader met Hem voor had. Dat was naast de vervulling van de christustaak en het offerlam tevens het enige ware leven openbaren dat God voor mensen vanaf den beginne al had bedoeld. Voor de Heer betekende dit een levenswijze uit Gods woord zien te ontwikkelen onder leiding van heilige Geest die de weergave zou zijn van Gods oorspronkelijke opzet. Jezus is als eerste daarin geslaagd. Hij was als mens in de gestalte Gods (Fil.2:6a). Een mens die als God leefde. Dit is het Gode gelijk zijn (vers 6b). Het is geen roof of diefstal, maar juist door God gewild en begeerd. Hij wil niets liever dan de mens laten deel hebben aan zijn goddelijke natuur.

Door zó te **leven**, leer je de Vader waarlijk kennen. Je beleeft het goddelijke leven, en dat gaat veel dieper en verder dan alleen er verstandelijk iets over weten. Je begrijpt en ervaart Hem van binnen uit, als deelnemer

	<p>aan zijn leven.</p>
Zien	<p>Dat leven was voor de Heer zo bewust, zo reëel en zo duidelijk aanwezig, dat Hij als het ware de Vader 'zag'. Beginnend bij het verstaan van wat het woord over God leert en eindigend met zèlf ook zo te gaan denken, spreken en leven als de Vader, ging Hij God 'zien'. Zien zoals Hij is. Jezus openbaarde en vertegenwoordigde Hem. Op deze manier 'kwam' Hij van Hem en daardoor was Hij in staat om God te 'zien' (Joh.6:46). Jezus was hierin volmaakt en volwassen. Hij kende de Vader uit eigen 'levens'ervaring in plaats van door 'horen zeggen'.</p> <p>Zelfs anderen konden, indien zij er oog voor hadden, de Vader in/aan Hem zien (Joh.14:7-9). Zo één was Hij met de Vader en diens leven (Joh.17:22). Jezus leefde aan de boezem des Vaders (Joh.1:18). Deze uitdrukking geeft weer hoe nauw en intiem zijn relatie met Hem was. Mede door zijn volledige gehoorzaamheid aan Gods woord kon de Vader Zich onbepert aan Hem openbaren (n.a.v.Joh.14:21).</p>
Ook wij	<p>Enkele van de termen die betrekking hebben op het leven en de bediening van Jezus gelden ook voor de gelovigen in Christus, zoals: van boven zijn – uit God zijn – heerlijkheid – zenden.</p> <p>We schreven al eerder 'er zijn mensen die als Christus... leven'. Met andere woorden: dit bijzondere leven is niet alleen weggelegd voor de Christus, maar is – Gode zij dank – ook mogelijk geworden voor discipelen van het Koninkrijk der hemelen (Hebr.2:10a). Daarom zegt Jezus van hen dat zij <i>niet van/uit deze wereld zijn, gelijk Hij niet van/uit de wereld is</i> (Joh.17:14b). Deze spreekwijze bedoelt toch niet te leren dat wij – omdat we niet van de aarde zijn doch uit God geboren – uit de hemel zijn gekomen en neergedaald?</p>
Uitgegaan	<p>De Heer is 'uit God'.</p> <p>Het uit God zijn, geldt echter ook voor het wedergeboren kind van God: <i>gij zijt uit God, kinderkens</i> (1 Joh.4:4a). Door diens woord voortgebracht (1 Petr.1:23), uit God</p>

---

geboren (1 Joh.5:1). Doordat Jezus' begin, maar ook ons begin – als wedergeboren kinderen Gods – in God zijn oorsprong heeft, kan Hij zowel als wij ervan getuigen dat we *van God zijn uitgegaan* (Joh.17:8b). Niemand zal toch uit deze manier van spreken mogen afleiden dat hier sprake is van een reis uit God naar de aarde? In Johannes 8:42 voegt de Heer al deze beeldspraak samen in de uitspraak: *Ik ben van God uitgegaan en gekomen... Hij heeft Mij gezonden.*

Gelijk Mij

Jezus draagt zijn volgelingen op om zijn werk dat Hij begon, voort te zetten en af te ronden: *Gelijk de Vader Mij gezonden heeft, zend Ik ook u* (Joh.20:21b). "Gelijk de Vader Mij gezonden heeft": namelijk de wereld in gezonden om te getuigen van de waarheid. "Zó zend Ik ook u": zó = op diezelfde wijze en met diezelfde opdracht (Hand.1:8). Het preëxistentiedogma leert over de uitdrukking 'in de wereld zenden' de reis van Jezus vanuit de hemel naar de aarde. Indien dat juist zou zijn, hoe moeten we dan denken over de hierboven geciteerde tekst? Want Jezus zegt daar dat wij op **dezelfde** wijze gezonden worden. Iedereen weet evenwel dat hiermee iets totaal anders bedoeld wordt: getuigen zijn in deze wereld. Wie zich van zijn Zender en zending bewust is, zal met blijdschap aan de slag gaan en zich niet laten bezighouden met onlogische en ongeestelijke tekstverklaringen van bijbelse beeldspraak.

Heengaan

Reeds voor zijn dood en opstanding sprak Jezus met zijn discipelen over zijn heengaan naar de Vader (Joh.16:5a). De Heer beweerde niet dat Hij **weer** terugging, alsof Hij als reeds bestaand wezen vóór de schepping, vroeger daar al geweest zou zijn. Hij wist van Zichzelf dat Hij van God was uitgegaan door middel van diens woord. Alle woord in de Logos dat op Hem betrekking had zou Hij volledig vervullen. Hierin was Hij een toonbeeld van bevestiging van de al eerder genoemde uitspraak uit Jesaja 55:11.

Het woord van God aangaande Hem werd werkelijkheid in: het ontstaan van de mens Jezus die de eniggeboren Zoon des Vaders is, de invulling van de christus-taak, de liefdedaad van het zondelam, de overwinning,

---

de volwassen geestelijke mens Gods. Dit geheel was de realisering van het woord dat tevoren door God over Hem was uitgesproken; dit was de vrucht van het woord.

Dit belichaamde woord zou bij Jezus' hemelvaart tot God weerkeren in de hoedanigheid van de mens Jezus, de Christus... enz., die het had voortgebracht. Het woord keerde niet ledig tot God weer, maar in een nieuwe gestalte: als Jezus Christus met al diens verworvenheden en mogelijkheden. Jezus wist dat *Hij van God was uitgegaan en tot God heenging* (Joh.13:3b). Het zaad ging uit en de oogst kwam binnen: *Wat dan, indien gij de Zoon des mensen daarheen zaagt opvaren, waar Hij tevoren was?* (Joh.6:62). Wat een geweldige en heerlijke vrucht! Wat is deze zienswijze verheven en verrukkelijk in vergelijking met een (aardse) voorstelling van een zogenaamde visa-versa reis van onze Heer die de pre-existentieleer ons zou willen doen geloven.

Konklusie

Tijdens een nakontrolle van al het gebruikte tekstmateriaal in deze serie is gebleken dat bij de behandeling van de drieëenheid het gedeelte van 1 Johannes 5:7,8 niet is meegenomen. We mogen echter verwijzen naar Studieblad 8, blz. 7 waar dit schriftgedeelte duidelijk wordt toegelicht.

Uit alle genoemde woorden en uitdrukkingen die in deze studies zijn besproken, blijkt noch uit hun verband noch uit hun geestelijke betekenis enige heenwijzing naar wat maar in de verste verten naar een eventueel voorbestaan van Jezus wijst. Voor de Heer geldt geen drieëenheid, preëxistentie en reïncarnatie.

Eindtijd

Het is niet verwonderlijk dat juist in deze beginnende eindtijd er plotseling een (soms heftige) discussie is losgebarsten over deze zaken. De vijand heeft er namelijk alle baat bij om Gods volk op haar laatste traject opnieuw te verleugenen. Hij hoopt daarmee te bereiken dat er weer geloofd en beleden zal gaan worden dat Jezus in wezen eigenlijk (ook) God is. De logische gevolgtrekking daaruit is dat het voor ons mensen nooit haalbaar zal zijn om aan zijn beeld gelijkvormig te worden. Hoe zouden wij daaraan moeten beantwoor-

---

den? Hij die zo wezensvreemd ver van ons zou afstaan en zelfs het beeld Gods wordt genoemd, is voor 'gewone' mensen toch in evenaring onbereikbaar?

Het grote geheimenis van onze Schepper schuilt echter hierin dat de ***mens***, alleen nu juist die ***mens***, bedoeld en geschikt is voor dat heerlijk einddoel (Hebr.2:6-8). Daarin wordt God, als schepper en planner, het meest verheerlijkt. Hij sprak al heel vroeg over zijn voornemen in Genesis 1:26: *...mensen naar ons beeld, als onze gelijkenis, opdat zij heersen...* Wat een bemoediging dat Hij er ook mee eindigt in Openbaring 22:5: *...en zij zullen als koningen heersen tot in alle eeuwigheden.*